

Advies Zorginstituut Nederland in een geschil over de uitvoering van de zorgverzekering

De Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ) heeft op 15 februari 2021 aan Zorginstituut Nederland (het Zorginstituut) advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid, van de Zorgverzekeringswet (Zvw). Verzoekster Verzoekster en verweerder hebben een geschil over de vergoeding van orthodontische behandelingen.

Bij de adviesaanvraag heeft de SKGZ een kopie van het dossier gestuurd. Het Zorginstituut brengt een voorlopig advies uit, dat nog aangepast kan worden als uit het verslag van de hoorzitting en/of aanvullende stukken nieuwe feiten of omstandigheden naar voren komen.

In de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is de aanspraak op bijzondere tandheelkundige zorg omschreven. Dit komt overeen met de Zvw.

Vooraf merkt het Zorginstituut nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoekster verzoekster aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Het Zorginstituut baseert het advies op de beschikbare informatie in het toegezonden dossier. Het advies van het Zorginstituut kan geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering of coulance.

Situatie verzoekster

Verzoekster heeft last van haar gebit. Haar tandarts heeft haar doorverwezen naar een orthodontist. Behandelend orthodontist heeft namens verzoekster een aanvraag voor orthodontische behandeling ingediend. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen, omdat niet voldaan wordt aan de indicatievereisten die de wet stelt.

Juridisch kader

Orthodontische behandeling maakt in principe geen deel uit van de basisverzekering. De aanspraak op orthodontie is beperkt tot de tandheelkundige aandoeningen waarop de bijzondere tandheelkunde betrekking heeft. Het gaat daarbij om ingrijpende orthodontische behandelingen bij verzekerden met een schisisafwijking of daarmee vergelijkbare zeer ernstige afwijkingen. Er moet sprake zijn van een zeer ernstige aandoening van het tand-kaak-mondstelsel, waarbij medediagnostiek of – behandeling van andere disciplines dan de tandheelkundige noodzakelijk is.¹

Om houvast te hebben bij de beoordeling van aanvragen heeft het College Adviserend Tandartsen (CAT) in 1995 in samenwerking met de hoogleraren orthodontie een 'indicatieve lijst' opgesteld van aandoeningen waaraan in dit verband kan worden gedacht. Deze lijst is destijds goedgekeurd door de Ziekenfondsraad (een voorganger van het Zorginstituut).

¹ Artikel 2.7, derde lid, van het Besluit zorgverzekering

Tot de '*seriously handicapping malocclusions*' op deze lijst behoren distorelatie (klasse II) met een overjet van meer dan 13 mm, en zeer diepe beet met gingivaal of palatinaal trauma, met aantoonbare schade aan het parodontium of palatum.

Beoordeling

De informatie in het dossier is medisch en juridisch beoordeeld.

In het geval van verzoekster is er sprake van een verdiepte beet zonder aantoonbare schade aan parodontium of palatum, en een klasse II kaakrelatie met een overbeet van 4 mm. Het gaat hier niet om een in ernst met schisis vergelijkbare aandoening.

Verweerder heeft bij zijn beslissing de geldende regelgeving op juiste wijze toegepast. Het gaat hierbij niet om de vraag of verzoekster op de betreffende behandeling medisch-tandheerkundig is aangewezen, maar om de vraag of de behandeling verzekeringstechnisch valt onder de zeer beperkte aanspraak krachtens de Zorgverzekeringswet. Dit is niet het geval.

Het advies

Het Zorginstituut adviseert op basis van de beschikbare informatie in het dossier het volgende:

De aanvraag is terecht afgewezen.